

F. t. l. vedr. udlændingeloven

afhøring ved politiet eller Udlændingestyrelsen, hvortil den pågældende er indkaldt, hvis udeblivelsen er sket uden rimelig grund. Det foreslås endvidere, at det præciseres i § 36, stk. 2, 2. pkt., at der alene kan ske frihedsberøvelse i sådanne tilfælde, hvis udeblivelsen er sket uden rimelig grund. Det foreslås endelig, at det præciseres i § 42 a, stk. 8, nr. 1, at Udlændingestyrelsen alene kan bestemme, at en udlænding ikke skal have dækket sine udgifter til underhold (bortset fra kost, logi og sundhedsmæssige ydelser (madpakkeordningen) i sådanne tilfælde, hvis udeblivelsen er sket uden rimelig grund.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

Til nr. 3

Det foreslås, at der skabes en klar lovhjemmel til at varetægtsfængsle en asylansøger, der er udvist ved endelig dom efter udlændingelovens §§ 22-24, efter straffens udståelse med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af bestemmelsen om udvisning, jf. den foreslåede bestemmelse i § 35, stk. 2.

Varetægtsfængslingen vil ske med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af bestemmelsen om udvisning, efter at ansøgeren har afsonet sin straf (eller modtaget en dom om betinget frihedsstraf).

Der vil ikke skulle ske varetægtsfængsling efter den foreslåede bestemmelse, hvis det er overvejende sandsynligt, at den pågældende asylansøger som værende af en bestemt nationalitet eller befolkningsgruppe vil blive meddelt asyl, jf. det anførte herom i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5.

Varetægtsfængsling vil endvidere altid ske efter en konkret og individuel vurdering af den pågældendes forhold, jf. det anførte herom i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5.

Den nævnte bestemmelse i udlændingelovens § 35, stk. 2, der med forslaget bliver stk. 3, indebærer i forhold til den foreslåede bestemmelse, at retten skal fastsætte en frist for varetægtsfængslingens længde, idet varetægtsfængslingen sker med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af bestemmelsen om udvisning.

I tilfælde, hvor politiet skal forelægge spørgsmålet om varetægtsfængsling – herunder om forlængelse af varetægtsfængslingen – for retten, forudsættes det, at Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet eller eventuelt Indenrigsministeriet afgiver en skriftlig udtalelse til politiet om, hvornår den pågældende asylansøgers sag kan forventes afgjort, og om andre eventu-

elle forhold, der måtte være af betydning for spørgsmålet om varetægtsfængsling.

Det bemærkes, at udrejsefristen for udlændinge, der er udvist ved dom, fastsættes af politiet til straks, idet fristen regnes fra tidspunktet for løsladelse eller udskrivning fra hospital eller forvaring, jf. udlændingelovens § 33, stk. 8, 1. pkt. Er dommen betinget, regnes udrejsefristen fra tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, fra dommens forkyndelse, jf. § 33, stk. 8, 2. pkt. Har en asylansøger, der er udvist ved dom, endnu ikke har modtaget en endelig afgørelse på sin asylansøgning på det tidspunkt, hvorfra udrejsefristen regnes, jf. ovenfor, vil den pågældende i tilfælde af afslag på asyl skulle pålægges at udrejse af landet straks.

Til nr. 4

Det foreslås, at § 36, stk. 2, 3. pkt., ophæves.

Bestemmelsen giver politiet mulighed for at bestemme, at en asylansøger m.v., der gennem voldelig eller truende adfærd over for personer, der udfører opgaver med driften af et asylcenter, lægger hindringer i vejen for udførelsen af disse personers hverv, skal frihedsberøves.

Da frihedsberøvelse i sådanne situationer må anses for først og fremmest at have et pønalt sigte, bør der i situationer, hvor en asylansøger udviser en adfærd som ovenfor beskrevet, rejses en straffesag mod den pågældende, hvorefter domstolene beslutter, om der er grundlag for at straffe den pågældende. Det bemærkes i den forbindelse, at der – i det omfang den udviste adfærd ikke kan straffes efter straffelovens bestemmelser om vold og trusler – kan idømmes bøde eller under skærpende omstændigheder hæfte (fængsel indtil 4 måneder) for sådan adfærd, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 2. pkt., jf. § 60, stk. 1.

Det bemærkes endelig, at der kun er foretaget frihedsberøvelse i medfør af § 36, stk. 2, 3. pkt., i ganske få tilfælde siden bestemmelsens indførelse ved lov nr. 686 af 17. oktober 1986 om ændring af udlændingeloven.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7 og 13.

Til nr. 5

Det foreslås, at der skabes en tilstrækkelig lovhjemmel til at frihedsberøve asylansøgere, der er administrativt udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, således at der som udgangspunkt vil kunne ske frihedsberøvelse under den resterende del af asylansøgningens behandling, jf. den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 3.